

საქმე # 160100119003024982
#1/165-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

შესავა— ნაწილი

1 ივლისი 2019 წელი

ქ. ბოლნისი

ბოლნისის რაიონული სასამართლოს
მოსამართლე - ჯემალ კოპა—ანი
სხდომის მდივანი - ვერიკო ნინი-შვილი

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - მა—ა ურ—ე

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - **ეი—რ კა—ი** (დაბადებული 1—ს,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი №2—, ნასამართლობის არ მქონე,
საშუალო განათლების მქონე, რეგისტრირებული მისამართზე: ქ.მ—ი,
ყა—ი ქუჩა N-.

ადვოკატი - ნი-- გუ—ე, არ— ცა—

კვა—ფი--ცი-: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის
1-ლი ნაწილი; (2019 წლის 20 აპრილის ეპიზოდი)

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი;
(2019 წლის 24 აპრილის ეპიზოდი)

დისპოზიცი-: ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ
ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ
კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

თარჯიმანი - სუ— მა—ი, ნა— იბ—

სხდომის სახე - ღი-

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1.სასამართლომ დაადგინა

1.1. 2019 წლის 20 აპრილს დაახლოები 22:30 საათზე ქ.მ-----ში, ყა-----ის ქუჩა N--ში, მდებარე ეი-----რ კა-----ის და შო----- კა-----ას ოჯახის მფლობელობაში არსებულ სახლში, ეი-----რ კა-----მა პირადი წყენის მოტივით მარჯვენა ხელის თავში და მხარში სამჯერ ძლიერად დარტყმის გზით ფიზიკურად იძალადა თავისი მეუღლის -შო----- კა-----ას მიმართ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

1.2. 2019 წლის 24 აპრილს დაახლოები 02:00 საათზე ქ.მ-----ში,ყა-----ის ქუჩა N--ში, მდებარე ეი-----რ კა-----ის და შო----- კა-----ას ოჯახის მფლობელობაში არსებულ სახლში, ეი-----რ კა-----მა ყოველგვარი მიზეზის გარეშე მარჯვენა ხელის თავში ძლიერი დარტყმით, ხოლო ტანის არეში ხელებით და ფეხებით არაერთჯერადი დარტყმის გზით ფიზიკურად იძალადა თავისი მეუღლის -შო----- კა-----ას მიმართ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ასევე ბოლო ექვსი თვის მანძილზე სისტემატიური შეურაცხყოფის გზით ეი-----რ კა-----ი ფსიქოლოგიურად ძალადობდა შო----- კა-----ის მიმართ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ტანჯვა.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ ბარბერას (Barberà) და სხვათა საქმეზე განმარტებული-, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა. ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიცი-ში-, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ მტკიცებულებათა უტყუარობის საკითხთან დაკავშირებით განმარტებული-, რომ საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტების დასადგენად აუცილებელი- შეფასდეს თითოეული მტკიცებულების უტყუარობა, დამაჯერებლობა, რაც საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ყველა შემთხვევაში სავალდებულოა განაჩენის გამოტანის დროს. მტკიცებულებათა უტყუარობა უნდა შეფასდეს რამდენიმე კრიტერიუმის მიხედვით: 1. თითოეული მტკიცებულება, მათ შორის მოწმის ჩვენება, შინაარსობრივად ხომ არ შეიცავს ურთიერთსაწინააღმდეგო და ურთიერთგამომრიცხავ ინფორმაცი-ს; 2. თითოეული მტკიცებულება ამყარებს სხვა მტკიცებულებებს, თუ მათ შორის არის სხვადასხვა წინააღმდეგობა, რომელთა ხარისხის შეფასება ყველა ინდივიდუალურ შემთხვევაში სასამართლოს კომპეტენცია-ა; 3. რამდენად გულწრფელი და მიუკერძოებელი- მოწმე, ხომ არ აქვს ფიზიკური ნაკლი, რომელიც ნეგატიურ გავლენას ახდენს მოვლენების ადეკვატურ აღქმაზე; 4. როგორ პირობებში მოხდა მტკიცებულებების ფორმირება, მაგ: გარემო პირობები - ცუდი ხილვადობა, ხალხმრავა— ადგილი, მანძილი მოწმესა და შემთხვევის ადგილს შორის და სხვა. მტკიცებულებების ამ კრიტერიუმებით შეფასებისა და მათზე განაჩენში სათანადო მსჯელობის გარეშე მტკიცებულებათა უტყუარობის სიღრმისეული შეფასება ფაქტობრივად შეუძლებელი- (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2015 წლის 21 აპრილის N397აპ-14 განაჩენი).

ამდენად, სასამართლო ყურადღებას შეაჩერებს თითოეული მტკიცებულების შინაარსზე, განმარტავს, თუ რომელი ფაქტების დადგენის შესაძლებლობას იძლევა ერთობლივად და ინდივიდუალურად აღნიშნული მტკიცებულებები, ასევე სასამართლო ბრალდების მხარის მტკიცებულებებს შეაფასებს მათი უტყუარობის, რელევანტურობისა და საკმარისობის თავალსაზრისით და განსაზღვრავს რამდენად ქმნის ეს მტკიცებულებები გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის სავალდებულო „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ სტანდარტს. ამასთან, სასამართლო ყურადღებას გაამახვილებს მხარეთა მიერ წამოჭრილ საკვანძო საკითხებზე, იმსჯელებს მათ მიერ მითითებული ძირითადი არგუმენტების მართებულობის თაობაზე.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ 2019 წლის 20 აპრილსა და 2019 წლის 24 აპრილს ეი-----რ კა-----ის მიერ შო----- კა-----ას მიმართ განხორციელებული ძალადობის ფაქტის დასადასტურებლად, ბრალდების მხარემ სასამართლოს წარმოუდგინა დაზარალებულ შო----- კა-----ას, მოწმეების მა----- კა-----ას, გი-ნი-----ის, ლა— კა-----ის ჩვენებები, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმი და ფოტოცხრილი, დათვა—ერების ოქმი, ექსპერტიზის დასკვნა.

სასამართლომ განიხილა რა წარმოდგენილი სისხლის სამართლის საქმის მასალები, მოისმინა დაზარალებულ შო----- კა-----ას, მოწმეების მა----- კა-----

ას, გი- ნი-----ის, ლა— კა-----ის ჩვენებები, გაანა—ზა საქმეზე შეკრებილი და მხარეთა მიერ უდავოდ მიჩნეული მტკიცებულებები, თითოეული მტკიცებულება ერთობლიობაში შეაფასა სისხლის სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობის, უტყუარობისა და ეი-----რ კა-----ის დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით და მი-ჩნი-, რომ არსებობს გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანა—ზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, რომელიც საკმარისი- ეი-----რ კა-----ის დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით; (2019 წლის 20 აპრილის და 2019 წლის 24 აპრილის ეპიზოდი) წარდგენილ ბრალდებებში გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, შესაბამისად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნას ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით; (2019 წლის 20 აპრილის ეპიზოდი) საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2019 წლის 24 აპრილის ეპიზოდი) წარდგენილ ბრალდებებში.

3. ქმედების სამართლებრივი აღწერა

3.1. საქმის არსებით სხდომაზე დაკითხვისას დაზარალებულმა **შო----- კა----- ამ** განმარტა, რომ არის ეი-----რ კა-----ას მეუღლე, ე.კა-----ი ყოველდღიურად მოიხმარს ალკოჰოლურ სასმელს. 2019 წლის 20 აპრილს ღამის საათებში იმყოფებოდა საცხოვრებელ სახლში მდებარე ქ.მ-----ი ყა-----ის ქუჩა N--ში, საღამოს საათებში ეი-----რ კა-----ი სახლში მივიდა ნასვამ მდგომარეობაში, რა დროსაც მოსთხოვა მას სახლიდან წასვლა და მისი მშობლების სახლში დაბრუნება რა დროსაც მას მი-ყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, მარჯვენა ხელი ჩაარტყა თავში და მხარში სამჯერ ძლიერად, რა დროსაც განიცადა ფიზიკური ტკივილი. 2019 წლის 24 აპრილს ეი-----რ კა-----ი ღამის საათებში დაბრუნდა ნასვამი და ყოვეგვარი მიზეზის გარეშე მი-ყენა მას ფიზიკური შეურაცხყოფა: ძლიერად რამდენჯერმე დაარტყა თავში ხელი, ასევე ტანის არეში ხელებით და ფეხებით ურტყამდა გამეტებით, რა დროსაც განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი.

3.2. საქმის არსებით სხდომაზე დაკითხვისას მოწმე **მა----- კა-----ამ** განმარტა, რომ ცხოვრობს გარდაბნის რაიონის სოფელ აღთაკლი-ში, ეი-----რ კა-----ი არის მისი მაზლი. იგი სტუმრად იმყოფებოდა მისი მაზლის სახლში 2019 წლის 23-24 აპრილის ღამეს დასაძინებლად დაწვა რა დროსაც გააღვიძა ხმაურმა, ოთახიდან გამოვიდა და დაინახა, რომ ეი-----რ კა-----ი და შო----- კა-----ა კამათობდნენ, დაინახა ეი-----რ კა-----მა როგორ ჩაარტყა თავში და მხარში ხელი შო----- კა-----ას.

3.3. მოწმე **გი- ნი-----ემ** საქმის არსებით სხდომაზე დაკითხვისას განმარტა,

რომ მუშაობს მ-----ის შს რაიონულ სამმართველოში. 2019 წლის 24 აპრილს იმყოფებოდა სამსახურში, იყო მორიგე, ღამის საათებში სამმართველოში შევიდა შეტყობინება ოჯახური ძალადობის ფაქტზე. მოცემულ საქმეზე მის მიერ გამოკითხული იქნა შო----- კა-----ა, რომელმაც განმარტა ეი-----რ კა-----ის მიერ მის მიმართ განხორციელებული ძალადობის შესახებ. ასევე მონაწილეობა მიიღო საგამოძებო ექსპერიმენტში, მის მიერვე ბრალდებულის სახით დაკავებული იქნა ეი-----რ კა-----ი. მანვე დაადასტურა მის მიერ ჩატარებული საგამოძებო მოქმედებების მართებულობა და სისწორე.

3.4. მოწმე ლა--- კა-----მა საქმის არსებით სხდომაზე დაკითხვისას განმარტა, რომ მ-----ის შს რაიონულ სამმართველოში მუშაობს თარჯიმნად. მოცემულ საქმეზე იგი ესწრებოდა შო----- კა-----ას გამოკითხვასა და დროსაც დაზარალებულმა განმარტა რომ მას მეუღლემ მი-ყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, მანვე მონაწილეობა მიიღო საგამოძებო ექსპერიმენტის ჩატარებისას და დროსაც დაზარალებულმა დეტალურად აღწერა და ხელის დემონსტრირებით მიუთითა ადგილი სადაც ეი-----რ კა-----მა ფიზიკურად იძალადა მასზე.

3.5. საქმის არსებით სხდომაზე დაკითხვისას ეი-----რ კა-----მა განმარტა, რომ ცხოვრობს ქ.მ-----ში, ყა-----ის ქ. N--ში მეუღლესთან შო----- კა-----ასთან ერთად, ქორწინებაში 31 წელი- იმყოფება და ყავს ორი შვილი. 2019 წლის 20 აპრილს იმყოფებოდა ნასვამ მდგომარეობაში, სახლში მისვლის შემდეგ კონფლიქტი მოუვიდა მეუღლესთან და დროსაც ფიზიკური შეურაცხყოფა მი-ყენა მას, მუშტი დაარტყა თავში და მხარში. 2019 წლის 24 აპრილს ღამის საათებში ასევე იმყოფებოდა ნასვამი და განერვიულებული და დროსაც ფიზიკური შეურაცხყოფა მი-ყენა შო----- კა-----ას, ხელები დაარტყა ტანის არეში, ასევე ხელი დაარტყა თავის არეშიც.

3.6. სასამართლოდაზარალებულ შო----- კა-----ას, მოწმეების მა----- კა-----ას, გი- ნი-----ის, ლა--- კა-----ის ჩვენებებს აფასებს მათი სანდოობის თვალსაზრისით და აღნიშნავს, რომ შინაარსობრივად არ შეიცავს არსებითი ხასი-თის წინააღმდეგობებს და სისხლის სამართლის საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებებთან მიმართებით შესაბამისობაში-, როგორც ერთმანეთთან, ასევე სასამართლო- სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნასთან და სასამართლოში წარმოდგენილ სხვა წერილობით მტკიცებულებებთან, შესაბამისად, მათში ეჭვის შეტანის საფუძველი არ არსებობს. ასევე აღსანიშნავი-, რომ აღნიშნული მოწმეების ჩვენებები არ შეიცავს საეჭვო განმარტებებს, რაც კითხვის ნიშნებს გააჩენდა მათ სანდოობასთან დაკავშირებით. საქმეში არსებული მტკიცებულებებიდან გამომდინარე არ იკვეთება რაიმე საეჭვო გარემოებები, რაც მი-ნიშნებდა მოწმეების მიკერძოებაზე და პირად დაინტერესებაზე ბრალდებულ ეი-----რ კა-----ის საწინააღმდეგოდ.

3.7. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ადამი-ნის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6(3)(დ) მუხლით გათვალისწინებული გარანტი- (დაკითხოს ან დააკითხვინოს ბრალდების მოწმეები და გამოაძახებინოს და დააკითხვინოს დაცვის მოწმეები ბრალდების მოწმეთა თანაბარ პირობებში) ამავე პარაგრაფით განსაზღვრულ დაცვის სხვა „მინიმალურ“ უფლებებთან ერთად წარმოადგენს სამართლი-ნი სასამართლო განხილვის უფლების ნაწილს, ამავე მუხლის 1-ლი პარაგრაფის საფუძველზე. უფრო ზუსტად, გარანტიის დანიშნულებაა სამართალწარმოების შეჯიბრებითობის უზრუნველყოფა. დაცვას უნდა ჰქონდეს ბრალდებულის წინააღმდეგ არსებული მტკიცებულებების გამოკვლევისა და საკუთარი მტკიცებულებების წარდგენის შესაძლებლობა. ამ უფლების გამოყენების პირობები უნდა იყოს პროკურორისთვის განსაზღვრული პირობების მსგავსი, რაც მხარეთა თანასწორუფლები-ნობის პრინციპს ემსახურება. ამდენად, მოწმეთა გამოაძახებისა და დაკითხვის უფლება წარმოადგენს სამართლი-ნი სასამართლო განხილვის უფლების არსებით ელემენტს და მჭიდროდ არის დაკავშირებული მხარეთა თანასწორუფლები-ნობის პრინციპთან და უფლებასთან შეჯიბრებით პროცესზე.¹ ადამი-ნის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6(3)(დ) მუხლი ადგენს პრინციპს, რომლის შესაბამისადაც ბრალდებულის მსჯავრდებამდე მის წინააღმდეგ არსებული ყველა მტკიცებულება მისი თანდასწრებით უნდა იქნეს წარდგენილი საჯარო სასამართლო განხილვაზე შეჯიბრებითობის პრინციპის დაცვით მათი გამოკვლევის მიზნით. ამ პრინციპიდან გამონაკლისი დაშვებული- იმ პირობით, რომ დაცვის უფლებები არ უნდა შეიზღუდოს, რაც როგორც წესი მოითხოვს, რომ ბრალდებულს საკმარისი შესაძლებლობა უნდა მიეცეს დაკითხოს მოწმე, რომელიც მის წინააღმდეგ აძლევს ჩვენებას.²

3.8. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმის არსებითად განხილვის სტადი-ზე მოწმეთა დაკითხვის ეტაპზე დაცვის მხარეს მიეცა სრული შესაძლებლობა ბრალდების მხარესთან თანასწორ პირობებში დაეკითხა ბრალდების მხარის ყველა მოწმე, რომლებიც ეი-----რ კა-----ის წინააღმდეგ იძლეოდნენ ჩვენებას. ამდენად, საქმის არსებითად განხილვის დროს სრულად იქნა დაცული ადამი-ნის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 (3)(დ) მუხლის მოთხოვნები და დაცვის მხარეს ჰქონდა შესაძლებლობა შეემოწმებინა ბრალდების მხარის მოწმეთა ჩვენებების სანდოობა, ჯვარედინი დაკითხვის შედეგად დაზარალებულ შო----- კა-----ას, მოწმეების მა----- კა-----ას, გი- ნი-----ის, ლა-- - კა-----ის ჩვენებებში არ იკვეთება არსებითი ხასი-თის წინააღმდეგობები, მათი ჩვენებები არის თანმიმდევრული, დამაჯერებელი და ეჭვი მათ სანდოობასთან დაკავშირებით არ არსებობს.

3.9. ბრალდებულმა ეი-----რ კა-----მა სასამართლო პროცესზე დაკითხვისას და თავის საბოლოო სიტყვაში მისთვის წარდგენილ ბრალდებებში თავი

სრულად ცნო დამნაშავედ და ითხოვა მის მიმართ მსუბუქი სახის სასჯელის გამოყენება.

3.10. ეი-----რ კა-----ის მიმართ ბრალად შერაცხული დანაშაულების ჩადენა გარდა დაზარალებულ შო----- კა-----ას, მოწმეების მა----- კა-----ას, გი-ნი-----ის, ლა--- კა-----ის მიერ საქმის არსებით სხდომაზე მიცემული ჩვენებებისა, ასევე, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 31 მაისის N003670719 დასკვნას, რომლის თანახმადაც პირადი გასინჯვის მონაცემებით (24.04.2019) შო----- კა-----ას აღენიშნება სისხლჩაქცევები: მარცხენა წვივის ზემო მესამედის წინა ზედაპირზე, მარცხენა მხარის შუა მესამედის უკანა ზედაპირზე, მარცხენა მხარის სახსრის გარეთა ზედაპირზე და მარცხნივ თხემ-კეფის მიდამოში. დაზიანებები განვითარებული- რაიმე მკვრივი- ბლაგვი საგნის საგნის მოქმედებით, მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად. მარცხენა წვივის ზემო მესამედის წინა ზედაპირზე, მარცხენა მხარის შუა მესამედის უკანა ზედაპირზე არსებული სისხლჩაქცევები მიყენებული- 20.04.2019 წელს, ხოლო მარცხენა მხარის სახსრის გარეთა ზედაპირზე და მარცხნივ თხემ-კეფის მიდამოში არსებული დაზიანებები 24.04.2019 წელს. 2019 წლის 24 აპრილის ბრალდებულის დაკავების და პირადი ჩხრეკის ოქმს, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმს და ფოტოცხრილს, შ.კა-----ას სხეულის დათვა---ერების ოქმს, ასევე, ბრალდებულ ეი-----რ კა-----ის აღი-რებით ჩვენებას.

3.11. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდები-ნ“. მოცემულ შემთხვევაში საქმის არსებით სხდომაზე ბრალდებულ ეი-----რ კა-----ის სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები, თამარ ჩუბინიძის და ბესიკ ჯანხოთელის, ნანული გოგი-ნის, გიორგი ოქრუაშვილის დაკითხვის შესახებ, მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, რის გამოც ისინი მიღებული იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

3.12. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა,

რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

4.13. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილი-, ასევე ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამი-ნის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვს—სწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელი- იყოს მხედველობაში მიღებული“.

3.14. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან (ასევე იხ.: *Keller v. Russia*, no. [26824/04](#), § 114, ECHR 17/10/2013; *Huseynli and others v. Azerbaijan*, no(s). [67360/11](#), [67964/11](#), [69379/11](#), § 87, ECHR 11/02/2016; *Baka v. Hungary* [GC], no. 20261/12 §143, ECHR 23/06/2016; *Zyakun v. Ukraine*, No. 34006/06, §40, ECHR 25/02/2016).

3.15. აღნიშნულიდან გამომდინარე, შეიძლება ითქვას, რომ მტკიცების სტანდარტი არაა სავალდებულო იყოს აბსოლუტურად სარწმუნო, თუმცა, უნდა აკმაყოფილებდეს შესაძლებლობის საკმაოდ მაღალ სტანდარტს და უნდა ტოვებდეს მხოლოდ უმნიშვნელო შესაძლებლობას საპირისპიროს არსებობაში.

3.16. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებული-, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain*, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიცი-ში-, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychev v. Russia*, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

3.17. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, ასევე დაზარალებულ შო-----კა-----ას, მოწმეების მა-----კა-----ას, გი-ნი-----ის, ლა- --კა-----ის მიერ საქმის არსებით სხდომაზე მიცემული ჩვენებებს, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმას და ფოტოცხრილს, შ.კა-----ას სხეულის დათვა—ერების ოქმს, ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 31 მაისის N003670719 დასკვნას, 2019 წლის 424 აპრილის ბრალდებულის დაკავებისა და პირადი ჩხრეკის ოქმს, ასევე, ბრალდებულ ეი-----რ კა-----ის აღი-რებით ჩვენებას მის მიმართ ბრალად წარდგენილი დანაშაულებრივი ქმედებებთან მიმართებით აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მი-ჩნი-განაჩენის 1.1, 1.2, პუნქტებში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

4. სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების საყოველთაოდ აღი-რებულ პრინციპს „*in dubio pro reo*“, რომლითაც დაუშვებელი- პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასი-თის ბრალდებების საფუძველზე და სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამი-ნის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტი-ს წარმოადგენს.

საქართველოს სსსკ მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

მტკიცებულებათა შეფასების გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი განმარტებული- საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებაში, „საქართველოს მოქალაქე ზურაბ მიქაძე საქართველოს პარლამეტის წინააღმდეგ“, სადაც სასამართლო აღნიშნავს: ა) „გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცებულებითი სტანდარტი თამაშობს სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან როლს სისხლის სამართლის პროცესში. იგი უზრუნველყოფს უდანაშაულობის პრეზუმფციის პრინციპის დაცვას, არსებითად ამცირებს უსამართლო და დაუსაბუთებელი გამამტყუნებელი განაჩენის საფრთხეს, მართლმსაჯულების განხორციელების პროცესში ხელს უწყობს შეცდომის დაშვების საფრთხის თავიდან აცილებას. მსჯავრდების შემთხვევაში

შეზღუდვას ექვემდებარება პირის თავისუფლება, ასევე ხდება მისი პიროვნების სტიგმატიზაცია-. ბრალდებულს არ უნდა შეერაცხოს დანაშაული მანამ, სანამ მტკიცებულებების საკმარისი და დამაჯერებელი ერთობლიობით არ დადასტურდება დანაშაულის თითოეული ელემენტის არსებობა მის ქმედებაში. ბ) ამასთანავე, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი თამაშობს მნიშვნელოვან როლს მართლმსაჯულებისადმი საზოგადოების ნდობის ჩამოყა—ბებაში. სასიცოცხლოდ აუცილებელი-, რომ სახელმწიფოს ლეგიტიმური უფლება, განახორციელოს სისხლისსამართლებრივი დევნა, აღასრულოს მართლმსაჯულება, არ იქნეს დასუსტებული ისეთი მტკიცებულებითი სტანდარტით, რომელიც მიუკერძოებულ ადამიანს, საზოგადოებას გაუჩენს ეჭვს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების შესახებ. ასევე აუცილებელი-, რომ თავისუფალ საზოგადოებაში თითოეულ პირს ჰქონდეს იმის რწმენაც და სამართლებრივი გარანტი-ც, რომ სახელმწიფო არ მოახდენს მის მსჯავრდებას, თუკი სამართლი-ნი სასამართლო პროცესის შედეგად, ყველაზე მაღა— დამაჯერებლობით (სიზუსტით) არ დარწმუნდება პირის ბრალეულობაში. გ) გონივრულ ეჭვს მიღმა ტესტი წარმოადგენს სახელმძღვანელო კრიტერიუმს, რომელსაც სასამართლო იყენებს პირის დამნაშავედ ცნობისთვის, მი-ნიშნებს სასამართლოს, თუ რამდენად მყარი უნდა იყოს რწმენა იმისა, რომ ბრალდებულმა ჩაიდინა დანაშაული. სასამართლო ბრალდებულს დამნაშავედ ცნობს, როდესაც საქმეში არსებული მტკიცებულებები მას გონივრულ ეჭვს მიღმა დაარწმუნებს პირის ბრალეულობაში.

სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინა—ზებული- ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვი- ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლი- ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვა— სწინებული შედეგი, ხოლო საქართველოს სსკ-ის მე-11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ კოდექსის (იგულისხმება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსი) მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: დედა, მამა, პაპა, ბები-, მეუღლე, შვილი (გერი), ნაშვილები, მინდობით აღსაზრდელი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მინდობით აღმზრდელი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობელი, სიძე, რძა—, **ყოფილი მეუღლე**, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, **აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევი-ნ ან ეწეოდნენ ერთი-ნ საოჯახო მეურნეობას.**

სასამართლო განმარტავს, რომ განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტი- ადამიანის (ოჯახის წევრის) ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა, ხოლო ჯანმრთელობა, ისევე

როგორც სიცოცხლის უფლება, ადამი-ნის ფუნდამენტური უფლებაა. იგი შეუფასებელი სიკეთეა და მასზე მნიშვნელოვანწილადაა დამოკიდებული ადამი-ნის სიცოცხლის ხანგრძლივობა, მისი გუნებაგანწყობილება, შრომისუნარი-ნობა, აქტიურობა და ა.შ. საქართველოში ადამი-ნის ჯანმრთელობა დაცული- კონსტიტუციითა და სხვა საკანონმდებლო აქტებით, მათ შორის ეს უფლება განმტკიცებული- საერთაშორისო მასშტაბით 1948 წელს მიღებული ადამი-ნის უფლებათა საერთაშორისო დეკლარაციის 25-ე მუხლით. აღნიშნული მუხლის მიხედვით, „ყველას უფლება აქვს მისი და მისი ოჯახის ჯანმრთელობისა და კეთილდღეობის ადეკვატური სტანდარტით ცხოვრებისა“.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ განსახილველი დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგი-ნი დელიქტი- და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელი-; რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა. ამასთან, ამ დროს მნიშვნელოვანი- დადგენილი იქნეს მიზეზობრივი კავშირი პირის ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის, ასევე ის გარემოებაც, რომ პირის მიერ განხორციელებულმა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვა-სწინებული მძიმე შედეგი.

ზემოაღნიშნული ნორმის შინაარსიდან გამომდინარე ნათელი-; რომ კანონმდებლის მიერ დაკონკრეტებული- ის აუცილებელი პირობები, რომელთა უტყუარად დადგენის შემდეგ არის შესაძლებელი რომ მოხდეს პირის მიერ ჩადენილი ქმედების მოცემული მუხლით დანაშაულად კვა-ფი-ცი-. კერძოდ, აუცილებელი- დადგენილი იქნეს: 1) **სუბიექტთა წრე** (დამნაშავე უნდა იყოს დაზარალებულის ოჯახის წევრი ან **ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევი-ნ ან ეწეოდნენ ერთი-ნ საოჯახო მეურნეობას**, 2) დამნაშავის მიერ დაზარალებულის მიმართა განხორციელებული უნდა იქნეს აღნიშნული მუხლით გათვა-სწინებული რომელიმე **ქმედება** (ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი ან დამცირება) და 3) აღნიშნული ქმედებას უნდა მოჰყვეს კონკრეტული **შედეგი** (ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა). ზემოაღნიშნული გარემოებები ასევე ცხადყოფს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით ქმედების კვა-ფი-ციისათვის მიყენებული დაზი-ნებების ხარისხთან ერთად გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს პირის მიერ განხორციელებული ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მი-ჩნი-, რომ მოცემულ სისხლის საქმეში არსებული, მათ შორის მხარეთა მიერ უდაოდ მიჩნეული მტკიცებულებები სანდოობასთან დაკავშირებით სამართლი-ნი და სათანადო შეფასების განხორციელების საშუალებას იძლევა. შესაბამისად, მოცემულ ფაქტობრივ გარემოებათა ურთიერთშეჯერება ცხადყოფს, რომ

წარმოდგენილ მტკიცებულებათა ერთობლიობა იძლევა ერთ საერთო სურათს 2019 წლის 20 აპრილსა და 2019 წლის 24 აპრილს განვითარებულ ფაქტობრივ გარემოებებთან მიმართებით. ამასთანავე, მოცემულ საქმეზე უტყუარად დადგენილი- მიზეზობრივი კავშირი განხორციელებულ ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის, შესაბამისად, სასამართლოს შეფასებით, საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (2019 წლის 20 აპრილის ეპიზოდზე წარდგენილი ბრალდება) , საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2019 წლის 24 აპრილის ეპიზოდზე წარდგენილი ბრალდება) გათვა—სწინებული დანაშაულის შემადგენლობის ელემენტები სახეზეა, რაც დასტურდება საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებათა ერთობლიობიდან, მათ შორის საქმის არსებით სხდომაზე მხარეთა მონაწილეობით გამოკვლეული დაზარალებულ შო— კა—ას, მოწმეების მა— კა—ას, გი- ნი—ის, ლა— კა—ის ჩვენებებით, რომლებიც საქმეში არსებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთად ობიექტური პირისათვის საკამრისობის კუთხით იძლევა მოცემულ სისხლის სამართლის საქმის ფაქტობრივი და სამართლებრივი გარემოების დასადგენად საჭირო ინფორმაცი-ს (ბრალდებულ ეი—რ კა—ის მიმართ ზემოაღნიშნულ ეპიზოდებთან მიმართებით წარდგენილ ბრალდებებში).

ამრიგად, სასამართლოში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მი-ჩნი-, რომ ეი—რ კა—მა ჩაიდინა **ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლი სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლებით გათვა—სწინებული შედეგი**, დანაშაული გათვა—სწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (2019 წლის 20 აპრილის ეპიზოდი). მანვე ასევე ჩაიდინა **ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლი სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლებით გათვა—სწინებული შედეგი**, დანაშაული გათვა—სწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2019 წლის 24 აპრილის ეპიზოდი). ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანა—ზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრა—ს გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

5. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

5.1 ეი—რ კა—ის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა სს საქმეში არ მოიპოვება, ხოლო პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი

გარემოებაა ის, რომ აღი-რებს და ინანიებს მის მიმართ ბრალად წარდგენილი დანაშაულებრივი ქმედებების ჩადენის ფაქტს.

6. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

6.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლი-ნი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, “სასამართლოს განაჩენი სამართლი-ნი, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლი-ნობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლი-ნი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

6.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვა—სწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასი-თი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

6.3. განაჩენის 6.1. და 6.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლი-ნობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუა—ზაციის პრინციპის გათვა—სწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვა—სწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან. სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს ითვა—სწინებს: ეი-----რ კა-----ის მიერ ჩადენილი ქმედების საშიშროებასა და ხასი-თს ქმედების განხორციელების სახესა და ხერხს, მის ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მის პირად და ეკონომიკურ პირობებს დანაშაულის ჩადენის მოტივს/მიზანს და მი-ჩნი-, რომ სასჯელის ინდივიდუა—ზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, ეი-----რ კა-----ს სასჯელად უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა. ამასთან, სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას მი-ქცევს საქართველოში ოჯახური ძალადობის გახშირებულ შემთხვევებზე, რაც სერიოზული სოცი-ლური პრობლემაა და მოძალადისათვის ადეკვატური სასჯელის განსაზღვრის მიზანი არის ამ პრობლემის აღმოფხვრის გზა, ოჯახში ძალადობის მსხვერპლის დაცვა

მოძალადისაგან და როგორც ბრალდებულზე, ისე სხვა პირებზე ზემოქმედებაც, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

6.4. სასამართლო განმარტავს, რომ ბრალდებულის მიმართ სასჯელის განსაზღვრა მის მიმართ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, (ორი ეპიზოდი) უნდა მოხდეს შესაბამისი მუხლების სანქციების ფარგლებში, რომელთა მიხედვითაც (თითოეულ მუხლით ბრალდებულის მიმართ წარდგენილი ნაწილები), თავისუფლების აღკვეთა გათვა—სწინებული- ერთ წლამდე. გამომდინარე აქედან, სასამართლო არ არის უფლებამოსილი, მოცემულ შემთხვევებში, გასცდეს აღნიშნული სანქციის ფარგლებს და სასჯელი დაუნიშნოს იმაზე მეტი, ვიდრე ეს შესაბამისი ნორმის სანქციითა გათვა—სწინებული.

6.5. სასამართლო ასევე მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ მოცემულ შემთხვევაში ეი-----რ კა-----ის მიერ ჩადენილი- დანაშაულები, რომლებიც გათვა—სწინებული- საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით. აღნიშნულ გარემოებათა გაანა—ზება ცალსახად მიუთითებს, რომ სახეზეა ბრალდებულის მიერ სისხლის სამართლის კოდექსის რამდენიმე მუხლით გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენა (ორი დამოუკიდებელი ეპიზოდი), რომელთაგან ბრალდებული ეი-----რ კა-----ი არცერთისთვის არ ყოფილა მსჯავრდებული, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-16 მუხლით თანახმად, წარმოადგენს დანაშაულთა ერთობლიობას.

6.6. დემოკრატიულ სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამი-ნის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯელი სამართლი-ნობის აღდგენის, ახა— დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოცია—ზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა საზოგადოებისთვის განსაკუთრებული საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვინაიდან იგი წარმოადგენს ადამი-ნის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებულ უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელი- ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვა—სწინებით. სასჯელის სახით გამოყენებული თავისუფლების აღკვეთის ხანგრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის, რეალურ და პროპორციულ საშუალებას სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

6.7. გარდა ზემოაღნიშნულისა, სასამართლო ეი-----რ კა-----ის მიმართ სასჯელის განსაზღვრისას ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზეც, რომ

ბრალდებულს კონფლიქტი აქვს შო---- კა-----ასთან, დაზარალებული არ შეურიგდა მას. გამომდინარე აქედან, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც თავიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ახა— დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოცია—ზაცი-. შესაბამისად, სასამართლო თვლის, რომ თავისუფლების აღკვეთაზე უფრო ნაკლებად მკაცრი სასჯელის სხვა სახე, ზემოთ მითითებული გარემოებებიდან გამომდინარე, ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს. სწორედ ამიტომ, ზემოაღნიშნულ გარემოებათა გათვა—სწინებით სასამართლოს მი-ჩნი-, რომ დანიშნული სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა - არის თანაზომიერი და პროპორციული ბრალდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან, რაც ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის და მისი საზოგადოებრივი საშიშროების გათვა—სწინებით, სრულად შეესაბამება სამართლი-ნობის აღდგენის, ახა— დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოცია—ზაციის ინტერესს.

6.8. ამასთანავე, ზემოაღნიშნულის გარემოებების გათვა—სწინებით, სასამართლო მიიჩნევს, რომ ბრალდებულ ეი-----რ კა-----ს სასჯელი უნდა დაენიშნოს საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის (დანაშაულთა ერთობლიობის დროს საბოლოო სასჯელის დანიშვნისას უფრო მკაცრი სასჯელი შთანთქმავს ნაკლებად მკაცრს.

8. აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

8.1. ეი-----რ კა-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა უნდა გაუქმდეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-ე-260-ე, 268-ე-269-ე, 271-ე-274-ე, 277-ე-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

1. ეი-----რ კა-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2019 წლის 20 აპრილის ეპიზოდი). საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2019 წლის 24 აპრილის ეპიზოდი) გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის სასჯელის სახედ და ზომად, განესაზღვროს:

1.1. საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2019 წლის 20 აპრილის ეპიზოდი) თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) თვის ვადით.

1.2. საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვა—სწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2019 წლის 24 აპრილის ეპიზოდი) თავისუფლების აღკვეთა 10 (ათი) თვის ვადით.

2. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და დანაშაულთა ერთობლიობით, **ეი-----რ კა-----ს** ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - თავისუფლების აღკვეთა 10 (ათი) თვის ვადით;

3. მსჯავრდებულ **ეი-----რ კა-----ის** მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს და მსჯავრდებულ **ეი-----რ კა-----ის** სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს მისი ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან - 2019 წლის 24 აპრილიდან.

4. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

5. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

ჯემალ კოპა—ანი